



**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 10 grudnia 2009 r.

DESiWM/DEC-1248/09/46344

Dotyczy sprawy: DESiWM-41-24/09

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 12 pkt 2 i art. 48 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie przez L, z siedzibą w Warszawie, danych osobowych do G, z siedzibą w Wietnamie, na podstawie zastosowanych standardowych klauzul umownych stanowiących załącznik do decyzji Komisji Europejskiej 2002/16/WE z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie standardowych klauzul umownych dotyczących przekazywania przetwarzającym dane mającym siedzibę w państwach trzecich, na mocy dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 006, z 10.01.2002),

**wyrażam zgodę na przekazanie danych osobowych do wyżej wymienionego odbiorcy danych
w Wietnamie.**

Uzasadnienie

Do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, zwanego dalej Generalnym Inspektorem, wpłynął wniosek złożony przez L, z siedzibą w Warszawie, zwaną dalej Wnioskodawcą lub Spółką, o udzielenie zgody na przekazanie danych osobowych do G, z siedzibą w Wietnamie, zwaną dalej Odbiorcą.

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, w toku którego zwrócono się do Wnioskodawcy o złożenie wyjaśnień, Generalny Inspektor ustalił, co następuje:

- 1) Wnioskodawca jest administratorem danych przetwarzanych w prowadzonym przez niego „Zbiorze danych osobowych”, zwanego dalej „zbiorem”, który został zarejestrowany w ogólnokrajowym, jawnym rejestrze zbiorów danych osobowych prowadzonym przez Generalnego Inspektora;
- 2) Spółka zawarła z Odbiorcą umowę, której treść odpowiada standardowym klauzulom umownym stanowiącym załącznik do decyzji Komisji Europejskiej 2002/16/WE z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie standardowych klauzul umownych dotyczących przekazywania danych osobowych przetwarzającym dane mającym siedzibę w państwach trzecich, na mocy dyrektywy 95/46/WE (Dz. Urz. UE L 006, z 10.01.2002), zwanej dalej decyzją Komisji;
- 3) przekazanie danych będzie się odbywało na zasadach ich powierzenia w rozumieniu art. 31 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą;
- 4) cele przekazania danych zostały określone w Załączniku nr 1 do umowy o przekazaniu danych, a związane są one z realizacją przez Odbiorcę następujących czynności: wprowadzanie danych (wpisywanie) z dostarczanych formularzy danych uczestników programu do systemu informatycznego (bez prawa do tworzenia i przechowywania kopii zapasowych); jednocześnie – zgodnie z wyjaśnieniami Spółki – dane osobowe, które są zbierane za pośrednictwem formularza rejestracyjnego w programie są przetwarzane w celu obsługi Programu, jak również w celach marketingowych, a w szczególności w celu wysyłania materiałów reklamowych za pośrednictwem poczty, korespondencji e-mail, bądź za pomocą innych środków komunikacji elektronicznej;
- 5) przekazywane dane dotyczą osób uczestniczących w programie (posiadacze kart lojalnościowych, klienci);
- 6) przekazywane będą następujące kategorie danych: imię i nazwisko, data urodzenia, adres zamieszkania lub pobytu, zawód, wykształcenie, numer telefonu stacjonarnego, podpis właściciela karty głównej, płeć, numer telefonu komórkowego, adres poczty elektronicznej, wielkość gospodarstwa domowego (liczba osób), ilość oraz wiek dzieci, kategoria zarobków (kategoria miesięcznego dochodu netto gospodarstwa domowego właściciela karty głównej), miejsce zamieszkania (własny dom, własne mieszkanie, wynajęte, inne), miesiąc wygaśnięcia polisy ubezpieczeniowej samochodu, miesiąc i rok zakończenia umowy z operatorem komórkowym, stopień pokrewieństwa/relacji właściciela dodatkowej karty w stosunku do właściciela pierwszej karty, data urodzenia właściciela dodatkowej karty, odpowiedzi na pytanie: „czy właściciel dodatkowej karty jest członkiem gospodarstwa domowego właściciela pierwszej karty?”, fakt posiadania (lub nie) kart bankowych;

- Wnioskodawca oświadczył, że zakres danych osobowych zbieranych w ramach Programu może ulec zmianie; niemniej jednak wszelkie zmiany zakresu zbieranych danych zostaną zgłoszone do Generalnego Inspektora; ponadto, zmiany te zostaną uwzględnione w treści umowy o przekazaniu danych do Wietnamu (w formie odpowiedniego aneksu);
- 7) w związku ze stwierdzoną w toku postępowania różnicą w zakresie danych, które mają być przekazane do państwa trzeciego, oraz zakresie danych, który został wskazany w zgłoszeniu do rejestracji zbioru, Wnioskodawca zgłosił Generalnemu Inspektorowi aktualizację zbioru (rozszerzając zakres przetwarzanych danych m.in. o nr PESEL); wobec zastrzeżeń co do przetwarzania w przedmiotowym zbiorze nr PESEL Wnioskodawca zrezygnował z przetwarzania nr PESEL; ponadto pismem z dnia 26 listopada 2009 r. Wnioskodawca ponownie oświadczył, że odstępuje od przetwarzania danych osobowych w zbiorze w postaci nr PESEL, a tym samym z przekazywania ich do Wietnamu;
 - 8) nie będą przekazywane „*dane transakcyjne uczestników Programu korzystających z karty*” oraz „*dane kontaktowe związane z reklamacjami*”;
 - 9) nie będą przekazywane dane szczególnie chronione w rozumieniu ustawy;
 - 10) wykorzystywane systemy informatyczne spełniają wymogi rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentacji przetwarzania danych osobowych oraz warunków technicznych i organizacyjnych, jakim powinny odpowiadać urządzenia i systemy informatyczne służące do przetwarzania danych osobowych (Dz. U. z 2004 r., Nr 100, poz. 1024);
 - 11) dane osobowe będą przekazywane w czasie trwania umowy z Odbiorcą tj. do momentu rozwiązania umowy.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor zważył, co następuje:

Stosownie do art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 ze zm.), zwanej dalej k.p.a., organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej.

W aktualnym stanie prawnym i faktycznym wniosek Spółki w zakresie przekazywania danych osobowych do wyżej wymienionego Odbiorcy w Wietnamie zasługuje na uwzględnienie. Należy wskazać, że zgodnie z art. 47 ust. 1 ustawy, przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego może nastąpić, jeżeli państwo docelowe daje gwarancje ochrony danych osobowych na swoim terytorium, przynajmniej takie, jakie obowiązują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego, które nie zapewnia takiego poziomu ochrony z zasady może nastąpić tylko wtedy, gdy zostaną spełnione dodatkowe przesłanki określone w art. 47 ust. 2 lub 3 ustawy. Natomiast, jeżeli w danym przypadku one nie zachodzą, to przekazywanie danych może mieć miejsce tylko po uzyskaniu zgody Generalnego Inspektora, pod warunkiem, że administrator danych zapewni odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą (art. 48 ustawy).

W związku z powyższym, należy stwierdzić, że Wietnam, z racji braku wystarczających uregulowań prawnych dotyczących ochrony danych osobowych, nie może być uznane za państwo zapewniające odpowiedni poziom ochrony danych osobowych, jak również w świetle zebranych materiałów dowodowych nie zachodzi żadna z przesłanek określonych w art. 47 ust. 2 lub 3 ustawy. W konsekwencji konieczne jest wyrażenie zgody przez Generalnego Inspektora.

Generalny Inspektor, rozpatrując wniosek o wyrażenie zgody na przekazywanie danych do państwa trzeciego, jest zobowiązany ustalić, czy administrator danych zapewnił odpowiedni poziom zabezpieczeń w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Ze względu na to, że zapewnienie odpowiedniego poziomu ochrony może wiązać się z przyjęciem odpowiednich zobowiązań umownych, Generalny Inspektor musi również przeanalizować odpowiednie postanowienia umowne.

Biorąc pod uwagę możliwość zastosowania takiego rozwiązania przez Wnioskodawcę i Odbiorcę danych należy wskazać na kompetencję Komisji Europejskiej, która na mocy art. 26 ust. 4 dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. WE L 281, z 23.11.1995), jest uprawniona do uznania w drodze decyzji, że określone standardowe klauzule umowne zapewniają odpowiednią ochronę danych osobowych oraz praw i wolności jednostek. Decyzje te wymagają, aby państwa członkowskie nie odmawiały uznania zabezpieczeń ustanowionych w standardowych klauzulach umownych określonych w decyzjach za zapewniające odpowiedni poziom ochrony danych osobowych. Nie wyłącza to jednak obowiązku spełnienia pozostałych wymogów nałożonych przez właściwe przepisy krajowe. Taki charakter ma również powołana przez Spółkę decyzja Komisji.

Zadeklarowane przez Spółkę zastosowanie standardowych klauzul umownych, określonych decyzją Komisji, powoduje konieczność porównania przez Generalnego Inspektora przyjętych przez Spółkę klauzul ze standardowymi klauzulami umownymi. Analiza ta wykazała, że przedstawione przez Spółkę klauzule są zgodne ze standardowymi klauzulami umownymi. Należy również stwierdzić, że przedstawione przez Spółkę środki organizacyjno-techniczne mające na celu

zabezpieczenie danych osobowych stwarzają uzasadnione gwarancje ochrony przetwarzanych danych na poziomie nie gorszym niż na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Spółka przekazując dane Odbiory nie traci przymiotu ich administratora. W przedmiotowej sprawie dochodzi jedynie do powierzenia przetwarzania danych osobowych w rozumieniu art. 31 ustawy. Pomimo tego, że podmiotowi, któremu powierzono przetwarzanie danych osobowych nie przysługuje status administratora danych, to ustawa nakłada na niego pewne obowiązki. Zgodnie z art. 31 ust. 2 ustawy, może on przetwarzać dane wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie. Natomiast odpowiedzialność za przestrzeganie przepisów ustawy z zasady spoczywa na administratorze danych, co nie wyłącza odpowiedzialności podmiotu, który zawarł umowę, za przetwarzanie danych niezgodnie z tą umową. W konsekwencji, pomimo przekazania danych osobowych Odbiorcom, Spółka nadal będzie ponosiła odpowiedzialność za zgodność z prawem przetwarzania powierzonych danych osobowych.

Wspomnienia wymaga także fakt, że ustawa wprowadzając w swym rozdziale 7 (art. 47 i 48) szczególny reżim dotyczący przekazywania danych osobowych do państw trzecich, nie wyłączyła zastosowania w takich wypadkach pozostałych przepisów ustawy. Przepisy art. 47 i 48 ustawy wprowadzają bowiem jedynie dodatkowe wymogi, które należy spełnić, gdy zamierza się przekazywać dane osobowe do państwa trzeciego. Konieczność ich wypełnienia nie zwalnia administratora danych z pozostałych obowiązków nałożonych na niego przepisami ustawy.

W tym miejscu podkreślić należy, że decyzja Generalnego Inspektora w przedmiocie wyrażenia zgody na przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego nie legalizuje wcześniejszego przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego, które ewentualnie miałyby miejsce przed datą wydania decyzji w sprawie. W konsekwencji, rozpoczęcie operacji przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego może nastąpić dopiero po wydaniu stosownej decyzji przez Generalnego Inspektora. Niniejsza decyzja upoważnia Spółkę do przekazywania danych osobowych do Wietnamu jedynie na warunkach określonych w złożonym wniosku.

Z uwagi na powyższe Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej

doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-93 Warszawa).